

SLOVENSKI NAROD.

lahaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejeman za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne peti-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativno reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši

K volilnemu redu.

Priprave za volitve v državni zbor so se pričele s sestavo imenikov volilcev. V nekaterih krajih to opravljajo župani sami, tudi na kmetih, v drugih so se c. k. okrajni glavarji ponujali, da so voljni pomagati pri sestavi imenikov. Vsakako pristuje občinskim predstojništvom pravica, da oni dajo zapisati v listine vse občane, katerim gre po postavi volilno pravo.

Volilni red je nekako različen od onega za deželni zbor, in ker so nam došla vprašanja, katera kažejo, da imajo zlasti volilci na deželi razne premisljive zastran volilnega reda, hočemo kratko navesti glavne točke.

Podlaga imenika volilcev za državni zbor je imenik volilcev za občino, kakor je bil za poslednje občinske volitve sestavljen.

Vse večje občine mestne in kmetijske imajo po tri razrede volilcev. Vsi davkoplačevalci občinski se zapišejo v imenik, začnši z onimi, ki največ davka plačujejo do onih, ki najmanj plačajo, vsi po vrsti. Potem se sešteje cela davkova svota vseh davkoplačevalcev in v tri enake dele deli. Celi davek bi na primer 900 gold. znašal, tretji del je tri sto. V I. razred pridejo občani, ki največ davka plačajo, in sicer se jih toliko zapiše v prvi razred, da znaša skupni znesek njihovega davka 300 gold. V II. razred pridejo občani, ki so za temi v I. razred uvrstenimi v imeniku zapisani in sicer zopet toliko, da znaša skupni znesek od njih plačanega davka 300 gold.; vsi ostali pa pridejo v III. razred. V I. razredu bode tedaj navadno najmanj volilcev, v III. pa največ.

V državni zbor imajo pravico voliti samo oni občinski volilci, kateri volijo za občinski

zastop v I. in II. razredu, in to velja za mesta in trge enako, kakor za kmetijske občine, samo da v mestih in trgih voli vsak volilec poslanca, na kmetih pa volilnega moža, kateri še le gre poslanca voliti.

So pa tudi take male občine mestne in kmetijske, da imajo za občinske volitve samo dva razreda, ker je premalo davkoplačevalcev, da bi mogli tri razrede sestaviti. V teh slučajih se ravna, kakor pri sestavi imenikov za občinske volitve in se vzemo v imenik volilcev za državni zbor vsi davkoplačevalci I. in II. vrste od najvišjega začnši, ki skupaj dve tretjini celega davkega zneska plačajo. Tako se stori tudi tam, kjer so mesta in trgi združeni s kmetijskimi volilci in to je skoro pri vseh mesticah in trgih na slovenskem Štajerskem. Imenik volilcev za občino se mora ločiti v dva imenika. Volilci, ki v mestu ali trgu stanejo, imajo v mestni skupini volilno pravo, ostali pa v kmetijski skupini. Nova imenika se potem na ta način napravita, da se med volilce za državni zbor zapiše toliko davkoplačevalcev od najvišjega začnši, da skupaj plačajo dve tretjini celega davkega zneska. Tem se prideno častni občani in sploh vsi, ki imajo v občini osobno volilno pravo.

Kadar je imenik volilcev sestavljen, mora občinsko predstojništvo naznanjati občanom, da leži ta imenik osem dni v občinski pisarni na ogled vsakemu volilcu, kdor ga želi pregledati. V tem času se morajo napraviti reklamacije, da so veljavne; občinski predstojnik pa mora vsako storjeno reklamacijo v treh dneh naznanjati okrajnemu glavarstvu, kateremu je že poprej predložil imenik volilcev.

Volitev volilnih mož v kmetijskih

občinah se vrši tako, kakor za deželne poslance. Samo dva razločka sta. Volilna komisija obstoji le iz komisarja, katerega pošlje okrajno glavarstvo, in iz občinskega predstojnika ali župana. Druga prav imenitna preuredba pa je v tem, da smejo volilci v kmetijskih občinah samo izmed sebe volilne može voliti (§. 10 volilnega reda od 2. aprila 1873). Dozdaj so bili pogostoma meščani in tržani ali drugi gospodje, ki še v dotični občini niso stanovali, za volilne može izvoljeni. To v prihodnje ne sme biti. Za volilnega moža sme izvoljen biti samo tak občan, ki je tudi sam zapisan v imeniku volilcev, tedaj ima sam aktivno volilno pravo.

Mi Slovenci smo s to odločbo lahko zadovoljni. Koliko mestnih nemškutarjev se je vrinilo za volilne može v kmetijskih občinah in so tako zatrli pravo narodovo mnenje. To se odsle ne more goditi. Kdor ne stane na kmetih, tudi ne more biti volilen mož. Samo v enem slučaju je to mogoče, ako je kdo častni občan; kajti častni občani se morajo uvrstiti davkoplačujočim volilcem, oni smejo voliti in izvoljeni biti za volilne može.

Volitev je v mestih in trgih tajna, po volilnih listih. Vsak volilec dobi z legitimacijsko karto tudi volilni list, na katerega zapiše ime moža, ki ga hoče voliti za poslanca. Ta list odda zganen, da nikdo ne ve, koga je bil zapisal. Pred pregledovanjem volilnih listov se morajo v posodi, v katero so se med volitvo devali, dobro zmešati. Potem se začne preštevaje glasov.

Volitev v kmetijskih skupinah pa je, kakor dozdaj, ustna. V volilno komisijo volijo volilci tri ude in sicer po volilnih listih, vladni komisar imenuje tri, vseh teh šest skupaj pa voli sedmi ud komisije. Če se ne

Listek.

Meta Holdenis.

(Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez.)

Poslovenil Dav. Hostnik.

Tretji del.

IX.

(35. nadaljevanje.)

Gospa Mauserre biva nekaj časa osupnena, zbegana; sanjala je, kakor se sanja, kadar se stoji na robu kakega brezna.

— Ne, odgovori konči, nič nečem poskušati; in teško bi me stalo, obrekovati osobo, ki mi nij storila nič hudega, razen nehote. Ne terjajte, da bi se legala; tega talenta jaz nemam. Če govorim, govorim resnico, in povem vam ta trenotek, da vas občudujem, da vas ljubim in da vas sovražim.

To izgovorivša začne točiti solze; Meta se je nij upala tolažiti; gospa Mauserre jej

reče, naj molči o vsem, jo z močjo objame, ter jo odpusti.

Običajno nas je bilo sedem pri mizi; ta dan sva bila le dva. Gospod in gospa d' Arci sta sprejela povabilo nekega sosedu, gospo Mauserre je bolela glava, da je morala ostati v sobi, Meta pa je kosila vedno pri svojej mladej bolnici v „nursery“. Udvorljivo je sprejel gospod Mauserre ovi tête-à-tête z menoj, ter moral kazati vesel obraz k nepovoljnjej stvari. Kljubu najinej dobrej volji je bilo najino pogovarjanje dolgočasno, kritično: toliko stvari sva imela, ki si jih nijsva smela povedati!

Po kavi me zapusti, da bi izjahal na sprehod; to navado je imel, kadar so ga trle skrbi.

Ravno sem hotel iti v svoje stanovanje, pa me pokliče gospa Mauserre. Takoj se podam k njej; komaj jo pogledam, pa vidim, da je ne boli glava, nego nekaj drugega. Obraz ji je bil zbegan, ustna trepeča,

oči mrtve. Poda mi roko ter izkuša zasmiti se; to polovično smijanje, ki ga nikdar ne pozabim, zdelo se mi je podoba razbite sreče.

— Kazen, ki sem se je bala, je prišla, mi vsklikne; a strašnejša je, nego sem si mogla sanjati.

Ko jej obljubim, da ohranim tajnost, pripoveduje mi o razgovoru z Meto. Jaz jej rečem vse, kar bi jo moglo pomiriti in jej dati srčnosti; svoje reve sem pozabil. Sodil sem jo bil prav: ta duša, ki je bila odprta vsem utisom, skrajna v tugi, kakor v veselji, bila je nezmožna, kazati v nezgodi srčnost; prvi vdarec jo je pobil na tla, nij se mogla več vzdigniti.

— Vam li hočem povedati, kje sem? mi deje. Takoj, ko sem zagledala gospodičino Holdenis, bil je izraz njenega pogleda tako turoben, da sem hitro slutila veliko žalost, ki ima priti v hišo; prva misel mi je bila, da je hčerka umrla. Bog mi odpusti,

morejo zediniti o tem sedmem udu, imenuje ga vladni komisar. Potem voli vseh sedem izmed sebe predsednika.

To so tedaj glavne odločbe novega volilnega reda. Glavna stvar pa je, da gremo v volitveni boj z isto navdušenostjo, katera nas je že tolikokrat peljala do zmage in da volimo vsi enoglasno naše narodne kandidate.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. avgusta.

V **volilnem gibanju** so med Nemci samimi začeli že s palicami delati. Nemški liberalci so bili zadnjo nedeljo sklicali volilen shod v Kallendorfu pri Znojmu na spodnjem Moravskem. Ali klerikalci so prišli s kolmi in so jih razpobili, tako da volilnega shoda nij bilo.

Na **Českem** bodo septembra tudi občinske volitve. Zato češki listi priporočajo, naj se v složnosti volijo najboljše domače moči v občinske zastope.

Suša v notranji politiki dela, da se **ustavoverci** tolažijo z razporom, ki je v anticentralistični stranki, med federalisti. Ali tudi oni imajo svojem taborju needinstva dovolj: imajo prusake, birokrate, borzne sleparje, „mlade“ in „stare“ itd.

Vnanje države.

Srbski knez Milan je odšel na Dunaj, topovi strelili v slovesno zvonjenje se je slišalo, ko je šel knez na ladijo „Neptun“. Ljudstvo mu je klicalo slavo ter ga spremljalo do ladije.

Ruski car je zapovedal vojnemu ministru, naj ukaže rekrutiranje na podlagi določb splošne vojaške službe, in deželni poglavarji so že mestnim in občinskim uradom poslali okrožnice, naj se postava o splošni vojaški službi takoj začne izvrševati. Okraji in volosti se bodo razdelili na novo, da se bode lažje sprevidelo, kdo ima vojak biti. Vojaštvo se bo popravilo na podlagi francoskih naredeb.

Birževije Vedomosti imajo dolg članek z naslovom: „Ali je Ruska dosegla svoje naravne meje na iztoku?“ List sklepa končno: „Ruska je storila sicer veliko za utrjenje naravnih mej, a svojega namena nij še popolno dosegla. Naša meja v iztoku nij še prispela do one trdno organiziranih držav. Kar se tiče tje proti Kini, smo dosegli svoj cilj, a kje je še Himalaja, kje je Indija? Le tam zamoremo dobiti gotovo mejo.“

Francoske novine se nadejajo rumunskega kneza v Paris. — Govor ministra Broglie, katerega smo v včerajšnjem listu

omenjali, se razno tolmači. Republikanski listi vidijo v njem potrjenje propada fuzionističnih teženj, konservativci pa pravijo, da je le ponavljanje vladnega programa od 24. maja. „Agence Havas“ pravi, da je imel govor „ugoden utis“. Se ve da!

Savojski prefekt Fournès je prepovedal list „Republique Française“ za Savojsko, ker je ta list razžalljivo pisal o škofu Mermillodu. Ta pobožni prefekt je ravno zaradi tega že tri druge liste zatrl. „Republique“ pravi koncem članka, ki ga piše Fournèsu: „Neusmiljena samovoljnost klerikalcev stiska ljudstvo, kjer more, ljudstvo se upira, in gotovo bode zmagalo. A kaj bodo po tej zmagi rekli tisti, ki tako nesramno o cerkveni svobodi govorijo, ako pa imajo oblast v rokah, hoté celi svet zatreti.“

Španski karlisti so brigadnika Loma 21. t. m. pri Ojazunu natepli. Zdaj jih stoji pri Estelli in Llersu 3000, nasproti 5000 republikancem. Karlisti so zapalili dva železniška mosta pri Geroni, ter tako pretrgali zvezo s Francosko. Poroča se tudi, da bode koncem tega meseca Španska pod popolno diktaturo, ali s temi vladnimi možmi, ali še brž z drugimi. Karlisti so prodrli v Frago ter vzeli 3000 durov in sto pušek brez vse težave.

Italijanska vlada je dobila od Turške uradno povabilo, naj se da zastopati pri zboru, ki se bode imel bodoči mesec v Carigradu, da se uravna prašanje o davkih pri vožnji skozi sueški kanal. Pravijo, da bode temu zboru predsedoval Sahlib-paša.

Na **Švicarskem** se je sprejela civilna pogrebna postava z večino 3000 glasov proti klerikalni manjšini.

Perzijski šah ogleduje zdaj sè sultanom znamenitosti carigradskega mesta. — 22. avgusta je sprejel šah deputacijo Izraelitov, ter jim je ponavljal zagotovljenja, ki jim jih je dal v Londonu in Parizu.

Dopisi.

Iz Notranjskega 23. avg. [Izv. dop.] Način, kako klerikalci privrženecv za tako zvano „pravno“ stranko iščejo, za katero mi Slovenci niti znali nismo do letos, ko jo je na željo nemških mračnjakov počel i po milej Sloveniji razširjati Nemeč Herman in njegov sluga Ulaga, v Ljubljani pa so jo podprli „prvaki“ — način ta mora se res imenovati predrznost. Vsacega Slovenca, kateremu je v istini mar za razvoj in napredek naroda, katerega sin se sme s ponosom imenovati, mora žaliti, da so se možje, prej za narod delajoči, zvezali z Nemci, ter sedaj proti nam Slovencem delajo in to

sè sredstvi, katerih se pošten politik sramuje. Slovenci pak smemo v svesti, da smo z vso silo, vendar s poštenim orožjem, z uma svitlim mečem, odvrnili prvi naval, pričakovati izid boja.

Mnogo smo že pretrpeli od strani vse požirajočega psevdoliberalnega Nemca, kateri se je, prišel v našo domovino, smatral za gospoda; a v ljutem boji smo glavno armado razrušili, in upati smemo, da Nemca s časom popolnem iz svoje hiše od gospodarstva čez nas izrinemo. A zdaj, ko smo stoprv počeli uživati borne mrvice sadu svojega prizadevanja, ko boj nij še končan, zdaj pridere druga druhal v našo domovino, druhal „klerikalnih“ Nemcev, ter hoče vse poplaviti. Da je nemški klerikalec ljuti sovražnik liberalnega Nemca, se razume samo po sebi. Da pa sta si v sovraštvo do Slovana obadva podobna, kakor krajcar krajcarju, in sploh napram drugim narodnostim, nad kojimi hočejo gospodovati, nahajamo najlepši dokaz pri nas Slovencih: borili smo se in se še zmirom borimo proti liberalnim Nemcem, ako so nam nepravilni (oziroma Italijanom), in žalibog primorani, hočemo tudina dalje boriti se s klerikalnimi Nemci, kateri stoje glede pravičnosti na isti stopinji z liberalnimi. Imeli smo takrat odpadnike v lastni hiši, a slovenske čete so prodrle, ter si počele gladiti pot kroz sovražnika, prodrlega iz tujine in kroz njihove zaveznike, izrejene z nami na prsih matere Slave. In sedaj imamo odpadnike od našega narodnega programa. Združili so se z našim sovragom in boj se je pričel, še hujši boj, nego je bil prejšnji. — Svesti si vendar poslednje zmage, ne obupamo, marveč se borimo, hrabro in pošteno s protivnikom našim, akopram se on neče posluževati pristojnega orožja.

Iz Trsta 26. avg. [Izv. dop.] V tržaški okolici se je jelo po agitaciji za volitev nekako živahneje gibati. Kakor volitev za državni zbor, tako je tudi nujna stvar volitev v mestni zbor. Kajti kakor se po mnenji nekaterih odličnih mož razvidi, hočejo prihodnje volitve mestnemu starešinstvu tudi drugi obraz dati. Sedanje svetovalstvo namreč ne zadostuje svojemu poslu. Čujejo se vedno pritožbe o slabem gospodarstvu, o velikem deficitu, in o več neugodnih rečeh. Starešinstvo je najlahkomišljeneje ravnalo. Tako je upati, da propade „Progresova“

ko bi mi bila umrla hči, bi trpela lagljeje; ljubav mi je bila več, nego dete.

Jaz jo pustim govoriti; žalost se vtrudi, ako kramlja, in to vtrujenje jo lajša.

— Ne, Toni, ne sanja se mi, mi deje; le deset mesecev sem imela še čakati, pa bi mi bila soproga. Bog me kaznuje, da moram videča luko trpeti ladjelom. Ah! ko bi vi vedeli, kaj mi je bil! Šla sem z njim, da bi ga še tisočkrat bolj ljubila, nego tisti dan, ko me je odpeljal — kajti on me je odpeljal, kaj ne da Toni? Gotovo je vedel, kaj dela. Dolgo časa sem se mu ustavljala; a mučil me je tako dolgo, da sem privolila, bolj iz slabosti in milosti, — vam li čem povedati? kakor iz ljubezni. Vi ste vedno tukaj, vedeti morate vse. Da, takrat me je ljubil, gotovo še bolj, nego jaz njega; kako sva spremenila role!

On mi je postal malik, in, menda me je zato kaznil; on preklinja malikovalstvo.

Nekaj trenutkov pozneje začne temu

ljubosumnemu bogu očitati nepravilnost, krutost. Ali nij mogel dobiti na vsem svetu bolj kaznivredne ženske, kakor je ona, da bi jo tepel? Ali nij mogel prihraniti teh velikih kaznij, teh velikih vdarcev za ošabne, insolentne napake?

Ali je bilo v interesu njegove slave, da je treskal v rožo?

Potem na enkrat zavpije, da se je Meta zlorabila, da je preveč neverjetnosti v njenej povesti. — Kako bi se mu bila mogla prikupiti, Toni? Ali me morete zagotoviti, da je bolj lepa, nego jaz? Ali se več ne spominjate, da se mu je o prihođu v Charmilles samemu zdela grda? Prepirla sva se o tem; njena postava mi nij bila nevšečna. Ona je prijetna, ker ima inteligenten in dober obraz; a to je vse. Odkritosrčno, Toni, ali se vam zdi tako izvanredna? Ima-li na sebi kaj, kar jaz nemam? Ah! vi, drugi ljudje imate čudne oči; vi vidite z njimi, kar se vam zdi; to so krive priče, ki ne-

sramno lažejo, da bi vašo nezaupnost opravičile.

Kmalu premeni glas: — Ah, jaz bi bila morala videti, da je ta Meta uzrok nevarnih primer in mislij, ki jih ima gospod Mauserre o meni. Ona ima vse zmožnosti, ki meni manjkajo. Ona dela brez prenehe, jaz pa se ne morem ni deset minut držati po konci, da bi ne pala od truda. Ona odgoja dete, vlada hišo; jaz nijsem znala še nikdar nič drugega vladati, nego svojo pahalko. Gospod Mauserre govori lahko z njo, kar ga zanima; ona je tako razumna, jaz pa sem topa gos. Ona ga umeje, ona ga kratkočasi, ona mu svetuje. Da, to bi bila resna soproga, ki bi ugajala resnemu možévi. Ona ima kreposti mravljin, jaz pa sem kobilica. Kaj pravim? Kobilice pojo, jaz ne pojem; pripetilo se je, da je mravlja muzikantinja, in vi veste, da je vsa zaljubljena v muziko. Potem pa, povedati vam moram vse, ona se mu prilizuje; ali nij res, Toni, da se mu

stranka, ki se rekrutira iz Italijanistov, ki v Italijo škilijo, in da zmagajo konservativci, v boljšem pomenu besede. Ako bo tako, ako zmagava avstrijska stranka, bode tudi za nas Slovence v okolici boljše, kajti sedanje mestno starešinstvo je nam velik nasprotnik in krut sovražnik razvijanja naše narodnosti. Pri vsaki priliki upijejo ti ljudje o svobodomiselnosti, pa le za svoj dobiček, za nas imajo le poitalijančenje na zastavi zapisano. Da pa se bomo tej krutosti sposobno v bran postavili, treba nam je krepkih poslancev v mestni zbor, kateri se bodo vzajemno vsakemu nasilstvu lahonske nepravilne stranke v bran postavili in terjali pravice, katere nam Slovincem na vse načine pripadajo. Kakor nameravajo bolj odlični možje iz okolice, bode v kratkem volilni shod, da se pogovorimo, katere kandidate naj bi se v mestni zbor volilo. Poleg tega posvetovanja pa ide v dnevnem redu na volitev v državni zbor, da ljudstvo že do časa spozna sad dobrih in slabih nasledkov, kateri utegnejo nastati iz take ali inake volitve.

Na delo torej; vsak količkaj zaveden kmet naj resno prigovarja svoje tovariše, da delajo za blagor svoj in domovine slovenske!

Goriški klerikalni „Glas“ ki gnoji reakcijo fanatikov, da je že davno ostudno, repenči se tudi nad zaupnico, katero so verlemu dr. Lavriču tržaški Slovenci vseh stanov poslali v dokaz spoštovanja in zaupanja. Glasovci s svojo kosmato vestjo in z olupljenim značajem v naših očeh niso vredni, prah z Lavričevih črevljev očistiti. — To naj bo še tem Don Kišotom v poduk, da mi le čiste značaje spoštujemo, ne pa hinavcev, ki so denes v tem taborju, jutri v onem; tudi ne spoštujemo dobičkarjev, kateri so maliki „Glasovi“. Kak goriški Klečepiaz dr. Tonkli, nema se zaupnice od nas nadejati. Mi tržaški Slovenci, kateri smo na meji Slovenstva, in v naših srcih še gori ogenj sočutstva do naših bratov na vseh vetrovih slovanske zemlje, obsojamo vse take Klečepiaze, toliko bolj pa bližnje goriške Slovence obžalujemo, da imajo z vami posla. In to vas peče, vi ribiči v kalni vodi. Sramuje in srdi se človek, ko pomisli, da oni ljudje, kateri so postavljeni ljudi podučevati in omikovati, delajo v zadnjem času nasprotno; res da nij vsa duhovščina taka, da so to le nekateri, ali škoda golema, da ti

prilizuje? Jaz, jaz ga molim, a prilizovala se mu nikdar nijsem, in akopram mi je bog, mu ne ponavljam na vse grlo, da je velik mož. Vedno se mi je zdelo, da se za prilizljivostjo skriva tajno zaničevanje tega, kar se ljubi. Može niso občudovanja, ljubkanja, prilizovanja nikdar siti; toda starovitna ljubezen jih dolgočasi. Svesta sem si, da se mu uže dolgo zdim sitna; sam sebi govori: vedno taista stvar. Osupnen, da me je tako ljubil, skrival mi je iz usmiljenja smrtno rano, ki mi jo je zadal.

Jaz nijsem mogla ničesa videti; ko bi me bili hoteli zlorabiti, nikdar bi sama ne bila ugenila. Toni, ljubezen je slaba; a zakaj se mi jemlje iluzija? zakaj se mi odpirajo oči? daleč smo prišli!

Kadar se vidi resnica face-à-face, nema se več, ko ena misel: rešiti se na zapuščen otok ali na drugi svet.

(Dalje prih.)

vse druge strahujejo. Da bi vas narod, čegar trotje ste, udaril z batino svoje velike jeze!

Iz Zagreba 26. avg. [Izv. dop.] Včerajšnja saborska sednica je predsednik Mažuranič s kratkim ogovorom, v katerem je posebno umrlega Price v spomin vzel, odprl. Navzoč je bi tudi banske časti namestnik Vakanovič, vrnivši se stoprv tisto jutro iz dobrnskih Toplic. Njegova nenadana vrnitev iz Dobrne nij ravno povoljno delovala na naše saboraše. Mož je brž ko ne na poseben Szalayjev ukaz na sabornico prišel, in se gotovo v njej ne baš dobro počutil. Zastopniki narodne stranke so bili skoro v popolnem številu navzočni. Rauchi-jancev sem naštel samo cele četiri. Velikašev in dostojanstvenikov je bilo strašno malo, celo Strossmajerja še nij tu. Na galerijah se je vse trlo. Zanimivega se nij, kakor je že navada v prvih sednicah, nič razpravljalo. Čitanjem nekotikih sankcioniranih zakonov se je njih postavna promulgacija objavila, in s tem so stopili v pravoveljavnost. Med sankcionarnimi zakoni čital se je tudi zakon o odpravljenju palice kot telesne kazni. To je drastično kontrastovalo s sklepom županijske zagrebške skupščine, sklenenim pred malo dnevi, da se namreč kazen batnanja zopet uvesti ima! Zagrebška žup. skupščina je s tem svojim fevdalno-reakcionarnim sklepom veliko sramoto sebi in sploh našej deželi naredila. „Obzor“ je svojo sramoto javno izpovedal in pripoznal. Hvala bogu, da nas je po kralji sankcionirani zakon spet izpod leskovače rešil, ter nas tako še pred Meklenburžane postavil. Denes nij bilo saborske sednice. Zastopniki imajo privatno dogovarjanje, kaj bodo zastran nagodbe sklenili. Teh privatnih dogovarjanj smo že toliko doživeli, da je res že „fade“. Szlavy je baje našim vodjem, to se ve da „slovesno“ obečal, da se bo koj po sprejetji nagodbe od strani sabora nova vlada imenovala. Szlavy je našim vodjem že večkrat to in ono obečaval, držal je pa le malo kedaj svojo še tako „slovesno“ zadano besedo. Tudi glede imenovanja nove vlade jo brž ko ne, ne bo držal ta figamož. Njegova „slovesna“ beseda nij nobeno poročstvo več za nas. On je začel Lonyaya v svojem zastopanju proti nam posnemati. Javno mnenje je precej apatično. „Magjari ne dadu!“ te besede se pri nas več ko tisočkrat na dan ponavljaju. Kolikor sem imel jaz prilžnosti občevati z narodnimi zastopniki, sem se prepričal, da vlada gorjupo zdvojljiv duh med njimi. Radi bi celo nagodbo k vragu vrgli, pa blagor zbezanega naroda to odločno brani. Pameten, ki mora med dvema hudobama izbirati, izbere manjo hudobo. Pač nij drugače!

Domače stvari.

— (Nesreča na železnici.) Iz Trnovega na Notrajskem se nam 25. avg. piše: Sinoči po deveti uri pripelje se, kakor navadno, mešani vlak št. 816 iz Št. Petra proti Reki na naš kolodvor. Pri vходу na kolodvor pa prememba nij bila prav nastavljena, tako da se je vlak po krivem tiru vpeljal pred magazin, kjer so stali 3 nizki, sč starim železom obloženi vozje in eden visok (pokrit), iz katerega so bili baš v mraku vino i koruzo izložili. Bil je tedaj prazen, a z unimi tremi ne zvezan. Voditelj lokomotiva, videvši nevarnost, takoj si-

gnalizira i vse zavornice so se pritrdile. Vendar nij bilo več mogoče vlaka ustaviti, in treščil je ob vozove, koji so pred magazinom stali, ter prve tri, z železom obložene, pošilnil naprej po tiru, koji še nij dovršen, ter malo naprej nakrat neha. Na tem mestu skočita prva dva iz tirov na tla, ter se zarijeta skoro do pol koles v zemljo; tretji je obstal še na tiru. Onega visocega pak je koj pri prvem udarcu lokomotiva iz tira na stran vzdignila, ter po pragih (švelarjih) daleko naprej rinila in ga, došedši do prvih treh, tako rekoč zmastila. Komaj tu se je vse vstavilo in bilo je težavno delo, lokomotiv zopet izmed podrtije zadnjega voza oprostiti. Došli vlak pak je imel spredaj 12 tovrnih voz, zadaj pa 6 za osebe. Vendar se njenemu človeku nij žalega pripetilo, kar je pač velika sreča pri takej nesreči. Poškodovani so samo trije vozovi, koji še zdaj v zemlji tiče, a zadnji je popolno razrušen, da človek ne spozna, kako se je moglo na tako zelo zdrobiti. Kdo je kriv, nij še znano in še nij konstatirano; preiskava pa se že. Na kolodvor je priteklo mnogo ljudstva na pomoč, posebno iz Trnovega (vasi) in Topolca. Med prvimi naš g. župan.

Sl. J.

— (Iz Vipave) se nam piše: Denes, to je 25. avg. so se napravili štirje fantje vipavski, maline brat v naš gozd. Pridši rano gori, da nij bilo še videti za njih delo, začno se s podrtim jelovim karlem igrati, postavljaje ga po konci; ta se nesrečno nagne in na enega 19letnega mladeniča pade, kateri je pod njim v eni minuti dušo izdihnil.

— († Ivan Mohorčič), znani predstavljalec več slovenskih iger in povesti, je predvčeranjem popoldne umrl. Da-si ne še 24 let star, imel je pokojni burno življenje za soboj. Bil je jako talentiran.

— (Andrej Vrečko), profesor v Mariboru, v slabem spominu po njegovih denuncijacijah na mariborski gimnaziji, predstavljen je na nemški gimnazij v Brno.

— (G. J. Meixner) učitelj na realki v Josefstadtu na Dunaji je imenovan za profesorja na mariborski zgornji realki. Mož je menda Nemec in ne zna slovenski, vendar pride na realko, katera leži sredi slovenskega prebivalstva.

— (Potres.) V Ptuiji je bil 24. avgusta precej močan potres ob eno uri zjutraj in tri četrt ure pozneje še en potres.

— (O požaru) v Kašlju se nam še iz Polja piše 25. t. m.: Včeraj popoldne je v Spodnjem Kašlju ogenj vstal. Zgorelo je 6 hiš z drugimi poslopji vred, in škoda je tem večja, ker je zgorelo mnogo žita in klaje. Ogenj je prišel po otrocih. Zavarovani za poslopja so bili menda vsi. — Uradniki in delavci iz papirnice so s fabriško brizglo prihiteli na pomoč ter so s svojim vrlim obnašanjem gotovo ljudi še večje nesreče obvarovali.

— (Odlikovanje kranjskih razstavljalcev na Dunaji.) Sledeči razstavljalci iz Kranjskega so dobili darila za razstavljenе reči: I. Skupina. Rudarstvo in plavžarstvo: rudarnica in plavžarnica Johannes-thal, za rudo in rudninsko oglje (priznavalno diplomu). Kranjsko obrtnijsko društvo za izdelovanje veliko-manganatega železnega lišča (medaljo za napredek). Svinčarnica Knapovše, za svinčeno in živosrebrno rudo (priznavalno diplomu). Plavži in valjarji Zgornji in spodnji Železniki in Jesenovec za

surovo in kovno železo (priz. dip.). II. Skupina. Poljedelstvo, gozdarstvo in vinorejstvo: Ambrožič Miha iz Mojstrane pri Dovji za čebelarstvo (priz. dip.). Auersperg Gustav, grof iz Mokrice, za prirejo Vajmutskih borovcev in pridobivanje malega koristnega lesa, posebno kostanjev (pri. dip.) Knez Auerspergova centralna gozdarija v Kočevji, za upotrebljevanje surovega lesa in razkaz naraščanja dorašlih jelkovih in smrekovih gozdov (zaslužno medaljo). Gustav baron Berg v Mokronogu, za rezan bukovec les (priz. dip.) Gozdarija kranjskega obrtniškega društva v Javorji, za upotrebljevanje surovega lesa in pripravljanje gorske šote (zaslužno medaljo). C. kr. poljedelsko društvo v Ljubljani (zaslužno medaljo). Löwenfeld Moric v Rače, za tvorila (priznavno diplomu). Mah Janez iz Slateneka, za izrejo Jama-majškega plemena (priz. dip.). Dr. Anton Fuchsov sin v Vokri, za komparativno preiskavanje o naraščanju lesa, razkaz zagriženih in nezagriženih lesov (zasl. medaljo). Pakiž Simon v Jurjevci pri Ribnici, za les, rezno in cepilno blago (priznavno diplomu). Rode Franc iz Ljubljane, za furnirski les (priz. dip.)

(Konec prihodnjic.)

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalesscière du Barry v Londonu.

Nobena bolezen ne more izvrstnej Revalesscière du Barry zoperstaviti se in odstrani taista brez leka in brez stroškov vse bolezni v želodeci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehruji in na ledvicah, tuberkole, sušice, naduho, kašelj, nepravilnost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje tudi ob času noščnosti, skalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom zoprstavljal se:

Spričevalo št. 57.942.

Gleinach, 14. julija 1873.

Vašej Revalesscière imam razen Bogu v mojih strašnih boleznih v želodeci in čutnicah življenje zahvaliti.

Janez Godec,

provizor fare Gleinach,

pošta Pod goro pri Celovci.

Spričevalo št. 62.914.

Weskau, 14. septembra 1868.

Ker sem dolga leta za kronično bolezen zlate žile, na jetrah in zapor vsakovrstne zdravniške pomoči brez uspeha rabil, sem pribežal v svoji obupnosti k Vašej Revalesscière. Ne morem se ljubemu Bogu in Vam dovolj zahvaliti za dragi dar narave, kateri je za-me velika dobrota bil.

Franc Steinman.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesscière pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravlila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih.

Listnica uredništva. G. Trillerju, notarju v Luki. Vašega dopisa, resp. „popravka“ ne sprejemamo, ker vidimo tudi iz predčerašnjega poslanega gospodov Detelja in tovarišev v tukajšnjem uradnem listu „L. Ztg.“, da nemate Vi prav, temu naš dopisnik. Če bo „sodništvo drugače razločilo“, kakor Vi pravite, bomo že tudi mi konstatirali. — G. St. J. v T. Dobili. — G. F. Tako daleč ne smemo seči.

Dunajska borza 27. avgusta.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69	gl.	50	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	„	15	„
1860 drž. posojilo	101	„	—	„
Akcije narodne banke	970	„	—	„
Kreditne akcije	240	„	50	„
London	111	„	20	„
Napol.	8	„	90	„
C. k. cekini	—	„	—	„
Srebro	106	„	50	„

Tržne cene

v Ljubljani 27. avgusta t. l.

Pšenica 7 gl. 20 kr.; — rez 4 gl. 70 kr.; — ječmen 3 gl. 40 kr.; — oves 2 gl. — kr.; — ajda 3 gl. 80 kr.; — pros 3 gl. 20 kr.; — koruza 4 gl. 30 kr.; — krompir 2 gl. 20 kr.; — fižol 5 gl. 20 kr.; — masla funt — gl. 54 kr.; — mast — gl. 38 kr.; — špeh frišen — gl. 32 kr.; — špeh povojen — gl. 42 kr.; — jajce po 2¹/₂ kr.; — mleka bokal 10 kr.; — govedine funt 26 kr.; — teletine funt 32 kr.; —

svinjsko meso, funt 30 kr.; — sena cent — gl. 85 kr.; — slame cent — gl. 90 kr.; — drva trda 7 gl. — kr.; — mehka 5 gl. 20 kr.

Našo ljubo hčerko

Ljudmilo

je Bog k sebi vzel dne 24. t. m. po dolgi bolezni v petem letu njene starosti.

Zalostnim srcem to naznanjava svojim prijateljem, in se zahvaljujeva za sočutje, često nama izkazano.

(224) Dr. Janko Serbec.
Josipina Serbec-eva.

Pred sleparstvom se svari!

Med mnogimi naznanili, posebno za ure, merijo marsikateri na to, pokrajinske prebivalce preslepariti. Naj se vsak varuje z lastnega dobička takšne ure kupitii, za katere firma prodajalca ne dá dovoljne garancije. Pri meni kupljene ure se vsak čas ali izmenjajo ali nazaj vzamejo. **dokaz najstrogejšje solidnosti!**

Neverjetno, pa resnično!

Za 1 gl. 50 kr. in 1 gl. švicarska moderna porcelan-email-ura, z lepimi seljankami in cveticami emailirana, prav elegantna in po niski ceni, koristna za vboge in bogate, z enoletno garancijo.

Za 9, 10, in 11 gl. prava angleška, srebrna cilindrična ura, s čisto talmi-verižico, z medaljonom, etuijem, ključem in šletnim garantilnim listom, in z rezervnim urnim steklom vred. Taiste krono-časomerne ure, najfinejše v ognji pozlačene samo 12 gl. 50 kr.

12 in 15 gl. velja praktična, dobra in čista remontoirna ura, tako zvana cesarska ura, ki je najboljšje delo, kar se more misliti; zdravnikom in p. duhovnikom itd. se te ure ne morejo dovolj priporočati, ker so očitni dokazi, da takšna trpežna ura niti za sekundo zaiti ne sme.

Za 15 in 18 gl. se dobijo moderne vojaške ure, lahke, lične, poleg tega jako elegantne in okusne, in kar je glavna reč, zelo natančno gredo in so po čudno niski ceni; k takej uri dobi vsaki imitirano srebrno urno verižico po modernem fazonu z ključem, etuijem, medaljonom in šletnim garantilnim listom.

Samo 12 in 15 gl. srebrna cilindrična ura, s pravim zlatim obročem na skok, močnim kristalnim steklom, z verižico in medaljonom iz talmi-zlata in garantilnim listom vred.

Samo 15 ali 20 gl. prava angleška srebrna siderna ura, savonete z dvojnimi pokrovom, najfinejše gravirana, s pravo talmi-zlato verižico in garantilnim listom vred.

Samo 13 gl. prava angleška, srebrna in v ognji pozlačena kronometer-ura z verižico, medaljonom iz talmi-zlata, usnjatim etuijem in garantilnim listom.

Samo 14 gl. taista, znamenito finejša, z orijentalčnim kašpotem.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontoarna ura, najmočnejšega obsega, s kristalnim steklom, kolesjem iz nikeln v pravem, čistem talmi-zlatu: te ure imajo celo pred družimi to prednost, da se brez ključa navijajo; k takšnim uram dobi vsaki talmi-zlato verižico z medaljonom in garantilnim listom vred zastoj.

Samo 13 gl. prava angleška ura iz čistega talmi-zlata, cilindrična, nove fazone, z dvojnimi kristalnim steklom, in se tudi kolesje vidi, ko je zaprta, s talmi-zlato verižico, z medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 14 ali 17 gl. celo majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, s pravo talmi-zlato verižico okolo vrata in garantilnim listom vred.

Samo 18 in 20 gl. prava angleška najfinejša v ognji pozlačena srebrna kronometer-urna ura z dvojnimi pokrovom, najfinejše emailirana, s fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša prava angleška siderna ura, na 15 rubinov, z najfinejšo verižico iz talmi-zlata, medaljonom, usnjatim etuijem in garantilnim listom vred.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontoarna ura, se brez ključa navija, s talmi-zlato verižico in medaljonom vred.

Samo 23, 25 in 27 gl. zlata ura za gospe z verižico, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontoarna ura z dvojnimi pokrovom, garantovana in patentovana.

Samo 35, 45 in 50 gl. prava angleška zlata siderna ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75 in 100 gl. fina zlata remontoarna ura s kristalnim steklom, 105 in 115 gl. z dvojnimi steklom.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer, z dvojnimi pokrovom in kristalnim steklom.

Razen tega vse kje drugod ali od kogar drugega razglašene ure ceneje.

Delavnica za poprave ur.

Stare ure, večkrat dragi družinski spominki, se popravljajo in ponavljajo. Cena poprav s šletno garancijo gl. 1¹/₂, gl. 3, 5 do 10 gl.

Pismena naročila

se na pošto povzetje ali pošiljatev zneska v 24 urah izvrše. Na posebno zahtevanje se pošiljajo tudi ure in verižice na povzetje na izbirko in se za neobdržano denar nazaj pošlje.

Moje cene so vedno nižje kakor najnižje povsod in jaz stojim s svojimi terjatvami na visocini časa.

Vsi, ki si nove ure naročiti želé,

Vsi, ki stare ure za nove zamenjati hočejo, so prošeni, se na mojo firmo obrniti.

Philipp Fromm,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstr. 9, Wien.

Naslov naj se dobro zapomni.

(176—7)